

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 933/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Борисав Раденковић и Љиљана Раденковић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., као правног следбеника ВВ из ..., кога заступа Драган Панов, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о предлогу тужене за понављање поступка пред Врховним касационим судом, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог за понављање поступка пред Врховним касационим судом, правноснажно окончаног пресудом Врховног касационог суда Рев2 171/2017 од 18.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 130/14 од 14.09.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 16.12.2013. године о престанку радног односа и да се тужени обавезе да га врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 160.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3383/16 од 15.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 171/2017 од 18.05.2017. године, ставом првим изреке, преиначене су пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3383/16 од 15.11.2016. године и пресуда Основног суда у Пироту П1 130/14 од 14.09.2016. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 16.12.2013. године о престанку радног односа и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.500,00 динара.

Тужени је дана 23.10.2017. године поднео Основном суду у Пироту предлог за понављање поступка пред Врховним касационим судом из разлога 433а у вези члана 426. тачка 6. Закона о парничном поступку, наводећи да је овде тужилац правноснажном пресудом Основног суда у Пироту К. 334/14 од 14.09.2016. године оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 1. у вези чланова 35. и 30. КЗ због чега му је изречена казна затвора у трајању од осам месеци, те да се управо ради о злоупотребама и манипулацијама тужиоца поводом решавања његовог радноправног статуса након разрешења са функције председника СО

Одлучујући о предлогу за понављање поступка у смислу члана 433а Закона о Парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), овај суд је нашао да предлог туженог за понављање поступка није основан.

Одредбом члана 433а став 1. ЗПП прописано је да се понављање поступка пред Врховним касационим судом може захтевати само из разлога наведених у члану 426. тач. 1, 6, 11. и 12. тог закона ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред Врховним касационим судом.

Одредбом члана 426. тачка 6. ЗПП прописано је да се поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може по предлогу странке поновити ако је до одлуке суда дошло услед кривичног дела судије, односно судије поротника, законског заступника или пуномоћника странке, противне странке или трећег лица.

Пресудом Основног суда у Пироту К. 334/14 од 14.09.2016. године, која је постала правноснажна 28.12.2016. године, овде тужилац АА је оглашен кривим заједно са окривљеним ГГ, због тога што су у периоду од 25.11.2013. до 10.01.2014. године у ..., у стању урачунљивости, са умишљајем и то окривљени ГГ као службено лице, директор ВВ, искоришћавањем својих службених овлашћења покушао да окривљеном АА након мировања радног односа прибави право враћања на рад и остваривања зараде у том центру у чему му је помогао окривљени АА, на тај начин што је ГГ у радним листама о доласку на посао запослених у том центру за новембар и децембар 2013. године својеручно дописао под редним бројем .. име АА, а окривљени АА је потом својеручно потписао радне листове да је наводно обављао рад у том центру у периоду од 25.11.2013. до 10.01.2014. године, након чега је окривљени ГГ на основу тако сачињених лажних радних листи донео решење број ./ од 09.01.2014. године о враћању на рад, број .. од 29.01.2014. године увећаној месечној заради окривљеног АА и решење без броја о отказу уговора о раду ДД који је обављао послове реализатора програма уместо окривљеног АА и то ретроактивно почев од 26.11.2013. године, иако су знали да окривљени АА није био радно ангажован у означеном периоду, обзиром да је окривљени ГГ донео решење број .. од 16.12.2013. године о отказу уговора о раду јер се окривљени АА није вратио на посао у законском року након престанка

мировања радног односа, о чему је обавестио и Комисију за административна питања решењем број .. од 27.12.2013. године, а да је послове реализатора програма, које је обављао АА пре почетка мировања, обављао ДД коме је исплаћена зарада у наведеном периоду, као и да је Управи за трезор достављена оригинална евиденција о броју запослених у ВВ за наведени период, али дело нису довршили, при чему су били свесни проивправности свог дела и хтели његово извршење, чиме је окривљени ГГ извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359. став 1. у вези члана 30. КЗ, а окривљени АА исто кривично дело у помагању из члана 359. став 1. у вези члана 35. и 30. КЗ, због чега су обојица осуђена на казну затвора у трајању од по осам месеци.

Имајући у виду садржину напред цитираних законских одредби, као и опис кривичног дела за које је овде тужилац правноснажно оглашен кривим, Врховни касациони суд закључује да је предлог тужене за понављање поступка пред тим судом неоснован, будући да до доношења пресуде Врховног касационог суда Рев2 171/2017 од 18.05.2017. године није дошло услед кривичног дела овде тужиоца с обзиром да кривично дело овде тужиоца није имало никаквог утицаја на поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о ревизији тужиоца на нижестепене одлуке судова.

Из изложених разлога одлучено је као у изреци решења на основу одредбе члана 433а у вези члана 432. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић